Tal vid mottagandet av Eva From

som kyrkoherde i Indalens pastorat

6 oktober 2019 i Lidens kyrka

Kära Eva, efter de mer formella orden från vår handbok vill jag också säga några mer personliga ord både till dig och till er alla. Att tas emot som kyrkoherde en söndag med temat ”Döden och livet” ger upphov till många tankar om livet och tron men också om kyrkoherdeuppdraget, som vi båda har erfarenhet av. Ja, kyrkoherdeuppdraget kan ju ibland kännas så övermäktigt och tungt att man inte vet om man skall överleva. Det är så mycket man skall klara av, kunna, veta, orka och finnas till för. Inte minst i små församlingar och pastorat där det inte kan finnas administrativt stöd, förvaltnings- och arbetsgivarkompetens och ekonomiska resurser som i de stora församlingarna och pastoraten.

Kyrkoherden är enligt kyrkoordningen chef över all verksamhet i pastoratet och församlingarna. Det innebär dels ansvar för förvaltning, arbetsrätt och arbetsmiljö som på vilken arbetsplats som helst i vårt land. Men det innebär också både det högsta ansvaret för kyrkans tro och lära och för att allt pastoratet och församlingarna är och gör utgår ifrån och är till för att församlingens grundläggande uppgift: gudstjänst, undervisning, diakoni och mission kan genomföras i pastoratets alla församlingar samt att allt detta sker, som inledningsorden jag nyss läste uttryckte det: i god ordning och efter Guds vilja.

Det är därför kyrkoherdeuppdraget både medför ett fullvärdigt ledamotskap i kyrkorådet, ett ledningsansvar i relation till anställda och ideella och ett självständigt, personligt läroansvar inför biskop och domkapitel. Denna komplexitet i uppdraget gör att man aldrig kan likställa kyrkoherdeuppdraget med ett kommunalt tjänstemannauppdrag eller en VD inom näringslivet. Att vara kyrkoherde är något mer.

Som ni förstår är detta inget enkelt uppdrag. Därför vill jag speciellt uppmana er förtroendevalda att ge er nya kyrkoherde det stöd, den lojalitet och den kompetensutveckling hon behöver för att mäkta med detta. Jag vill särskilt uppmana er att tillsammans med Eva fördjupa er kunskap kring ert ansvar för Svenska kyrkans tro, bekännelse, lära och ordning enligt det mandat kyrkoordningen ger er samt att ni tydligt håller isär både pastoratets styrnings- och ledningsfunktioner och kyrkorådets och församlingsrådens olika ansvarsområden. Ta gärna hjälp av mitt Herdabrevs andra kapitel i era studier kring dessa viktiga ansvarsområden och uppdrag.

Och till dig Eva vill jag säga: Låt inte det som dödar ta över utan fäst ständigt och stadigt blicken på det som ger liv i det uppdrag som du nu går in i, nämligen livet i kyrkans budskap, i Evangeliet, som ju betyder glatt budskap. Grunden i vår tro och i kyrkans kallelse är livet och glädjen och den källa allt detta strömmar ifrån är Gud själv, som bibeln bland annat beskriver som Ljuset och Kärleken. I det sanna ljuset och den sanna kärleken finns inte döden och det som dödar. Och det är därifrån och inte från dig själv, eller ens från

kyrkorådet som din kallelse till kyrkoherdeuppdraget kommer. Vi är ju inte kallade att bygga kyrkan på vår mänskliga förmåga och kraft utan på Guds. Glöm aldrig det!

Som en påminnelse om Evangeliets liv, Guds kraft och ditt uppdrag vill jag ge dig de sista verserna i dagens psaltartext från Psalm 107:

> *De skall tacka Herren för hans godhet, hans underbara gärningar mot människor, de skall frambära tackoffer och berätta om hans verk med jubel.*

Eva, överlämna dig själv och allt du bär på till Gud så att hans godhet och gärningar får utrymme och möjlighet att ge dig den glädje, det mod och den klokhet som du behöver för att du och Indals, Lidens, Sättnas och Holms församlingar skall kunna berätta om Guds verk med jubel.

Gud välsigne dig. Amen

+Eva Nordung Byström
Biskop i Härnösands stift, Svenska kyrkan